

Herr Finot.

Im Kückück züe!...

Herr Helder (packt ne am Krage un schüttelt ne).

Elender Zittel!...

Herr Finot

(steckt rüehig sine Händ in d'Hosesäck un losst ne mache).

Nur druf, junger Mensch... nur druf... schlage Sie mich, trete Sie mich, mache Sie mit mr, was Se wänn... ich bi ne Dieb, ne Schurk, un ich bi dr Strick nitt emol werth, fir mi z'hänke!...

Herr Helder (losst en los. Fir sich).

Oh!... wenn's kei alter Mann Wär! (er sinkt uf e Stüehl)
Elise... Elise... alles isch verlore (er stützt sine-n-Arm uf dr Tisch un versteckt 's G'sicht in d'Händ).

Herr Finot (fir sich).

Worum ha-n-ich das nitt vorüs gsäh!... Pristi...
Kritz-Bataillon... Zeige Se, Herr Helder... fasse Se Müeth... dasmol isch's mr jetz halt nitt g'rothe, awer ich bi ne Finot, Sie wisse's... ich verwitsch 's Glick wieder... wänn Sie, ass ich Ihne ne Wechsel unterschrib fir das Geld, zahlbar, wenn ich wieder flott bi?...

Herr Helder (springt uf un zeigt uf d'Türe).

Mache Se-n-ass Se-n-üse kämme... Sie Elender... un thien Se nitt noch mit Ihrem Spott mi Zorn reize... sunscht...

Herr Finot.

Ich spott nitt... denn ich schwör Ene uf mi Ehr...

Herr Helder (bitter).

Uf Ihre-n-Ehr...

Herr Finot.

Uf was as Sie wänn wege mir, ass es mi einzig Verlange wär, Si rich un glicklig z'wisse...

Herr Helder (sitzt wieder).

Isch's wege dem, ass Sie mr mi Vermöge g'stohlte hân?...

Herr Finot.

Was wänn Se halt... Wo-n-ich die Bankezettel g'spirt ha uf mr, isch's gsi, wie wenn se mr thäte schreie: Nimm is mit, dr Albert hat is jo nur dur dich verdient... mr g'höre dir o ne wenig... nimm is mit, dü thüesch is vierfach, fünffach vermehre... dr Emil un 's Elise un 's ganze Hüs werde glicklig dur dich... un do ha-n-i se halt gnu... un jetz, wenn Se wänn, so nämme Sie ne Pistole un jage Se mr e Kugle dur dr Kopf, oder nämme Se mich vor 's G'richt, ass ich uf's Galee kumm...

Herr Helder (mit Verachtung).

Nei... ich vergiss nitt, ass Sie ne Frind vo mim Vater gsi sin un ass Sie dà Brief g'schriwe hân in miner Mütter... d'einzig-n-ehrlige Handlung, wo Sie vielleicht g'macht hân in Ihrem Lewe... ich will mich nitt räche... awer mache Se-n-ass Se furt kämme!...

Herr Finot (geht langsam gege dr Thüre, kumt wieder z'ruck un trillt si Bart).

Herr Helder...

Herr Helder (b'schäut ne mit Verachtung)

Sin Se noch do?...

Herr Finot.

Vor ebb ich furt gang, ha-n-ich Ihne nur noch sage welle, wenn Sie das tröste ka, ass ich scho g'nüe g'stroft bi... ich bi noch viel elender ass säller Tag, wo Sie mir das Almüese gâ hân, wo Ihne jetz eso ne schlechter Zins trait hat... ich stirb schier vor Hunger... un wil ich durchüs nitt bettle will, so gang ich jetz schnüersgrad an d'Seine... Adie...